

noget, man kan mærke sig, at det er det eneste folkevalgte organ i EU-systemet, som har udtalt den støtte til, at alle lande starter samtidig.

Af disse grunde skal Danmark presse på, som vi allerede har gjort indtil nu, for at holde alle lande fast i udvidelsesprocessen, alle ansøgerlande, og støtte alle de lande, som ønsker at blive medlemmer, også bilateralt, og, hvis det ikke lykkes at få alle lande til at starte samtidig, så ikke svække vores egen bilaterale bistand til de lande, som ønsker at være med. Vi kan gøre meget, især over for de mindre lande, især over for de baltiske lande, som ikke er store mastodoner, men som med få midler kan blive hjulpet et væsentligt skridt frem i reformprocessen.

Vi skal opmuntre dem til at blive ved, have kontakt til deres politikere, have kontakt til deres folkelige organisationer, så de er klar over, at der er nogle, der holder med dem, og at der er nogle, der vil tale deres sag i de forskellige organisationer, kort sagt inddrage dem i kredsen af lande, som er med, af lande, som er velkomne i det europæiske samarbejde. Netop ved at være aktive over for alle ansøgerlande, især over for Baltikum, kan vi være med til at signalere, at også lande, der ikke bliver medlemmer med det samme, kan få en plads og en god økonomisk og en god velfærdsmæssig udvikling i det hele taget.

Til sidst vil jeg sige, at det ofte næsten er for meget, de enorme forventninger, som de øst- og centraleuropæiske demokratier stiller til medlemskab af EU. Jeg mener, det er rimeligt af dem at stille forventninger, men forventningerne er så store, at de næsten ikke kan leves op til. Det er utrolig svært for EU at opfylde alle de forventninger, der kommer fra de øst- og centraleuropæiske demokratier. Det kan godt en gang imellem være belastende, at det er EU, der skal løse alle deres problemer. Det bør også være en af vores opgaver at sige til de nye ansøgerlande, at det også er dem selv, der i meget høj grad har den opgave på sig at fremme den integration og fremme de reformer, som skal til for at blive medlem af EU. Man kan også have et godt liv uden for EU, skal vi også sige. Der er jo dog både Norge og Schweiz og andre lande, som har afslået at være med i EU, og de er ikke just nødlidende af den grund.

Noget tyder på, at Danmark kan opnå noget stadig væk på det topmøde, der kommer om et par dage, og jeg vil blot til slut sige, at jeg vil ønske regeringen god arbejdslyst til topmødet og anbefale ministrene at bide sig fast i bord-

kanten for at opnå det allerbedst mulige her i siste øjeblik, inden topmødet løber af stabelen.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er nødt til at bede om en kort bemærkning, for ud over alt det, vi havde forventet at fru Elisabeth Arnold ville sige, sagde hun også noget andet. Hun sagde nemlig, at Amsterdamtraktaten var så vigtig for, at vi skulle forhindre en gentagelse af Første og Anden Verdenskrig, som var så forfærdelige her i Europa. Og så er jeg altså nødt til at spørge: Er det repræsentanten for Det Radikale Venstre, der nu står og siger, at det er helt fint, at vi har udenrigs- og sikkerhedspolitik puttet ind i EU, som altså kan være med til at undergrave NATO-samarbejdet, som kan være med til at ødelægge det gode arbejde, som den nuværende udenrigsminister på nuværende tidspunkt er formand for, nemlig OSCE, og være med til totalt at undergrave de undtagelser, som Det Radikale Venstre var talsmand for der skulle komme til Maastrichttraktaten, nemlig på det forsvarsmæssige og sikkerhedspolitiske område?

Det er jo det, fru Elisabeth Arnold rent faktisk sagde, hvis det virkelig skulle stå til troende, at EU skulle være med til at forhindre, at der kom en krig i Europa.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige hjertelig tak til fru Annette Just, fordi hun stillede mig det spørgsmål. Det er et dejligt spørgsmål at få for en radikal.

Jeg vil blot sige, at for os er krig ikke noget, der kan forebygges med oprustning og med forsvarsalliancer. Det er noget, der forebygges ved at mindske spændingerne i verden, ved at mindske de sociale forskelle, de økonomiske forskelle, ved at sørge for et tæt, forpligtende politisk samarbejde mellem alle de stater, som kunne tænkes at ryge i totterne på hinanden.

Annette Just (FP):

Så er jeg også nødt til at starte med at give en kommentar til den sidste taler og sige til fru Elisabeth Arnold, at selvfølgelig er det en del af det, den økonomiske sikkerhed, men det er ikke det, der står beskrevet i Amsterdamtraktaten. Det er rent faktisk, at der også skal kunne være en militær sikkerhedsdimension i EU, og det er derfor bl.a. – blandt meget andet – at Fremskridtspartiet er lodret modstander af det.